

GENÇLİK OLAYLARI VE KASITLI TERTİPLER

Basın açıklaması, 27 Aralık 1970.

Bir hafta içinde dört gencimiz daha vuruldu. Biri öldü, üçü ölümün soğuk gölgesi altında hastanelerde yatıyor. Şaşırtıcı ve son derece üzücü olan, bu genç ölümleri kadar, kamuoyunun bir katliam halini alan bu öldürülmeler karşısında keskin bir infial duymamasıdır. Kamuoyu şu acı gerçekleri açık saçı bilmelidir:

1. Başka ülkelerde de gençlik hareketleri ve bu hareketler sırasında bazı vurulanlar, ölenler oluyor, ama hiç bir ülkede, Türkiye’de olduğu gibi, gençlerin birbiri ardına, sonu gelmeyen münferit adam öldürme olayları halinde vurulduğu, öldürüldüğü görülüyor. Bu, Türkiye’ye has bir durum. Sadece bu durum dahi, bu vurulma ve öldürülmelerin kasıtlı, tertipli cinayetler olduğunun bir delilidir.
2. Düpedüz bir gençlik katliamı ile karşı karşıyayız, asla solcu-sağcı öğrenci gruplarının çatıştığı gençlik hareketleriyle değil! Korkunç bir şey bu. Ama aynı derecede korkunç olan bir şey daha var: bu katliamı maskelemek, niteliği değiştirilerek kamuoyuna sunuluyor. “Yine sağcı ve solcu öğrenciler çatıştı” deniliyor. Sol gençliğin katliamı kamuoyuna böyle sunuluyor ve bir bezginlik, adeta “yesinler birbirini” gibi bir ruh hali yaratılmak isteniyor. Oysa ortada gençlik gruplarının bir çatışması yok. Sokakta, otobüs durağında, bir okul veya yurttan ani bir baskınla tek tek gençlerin öldürülmesi var. Ve yirmiyeye yakın öldürülen gençten toplama yakın sayıda büyük çoğunluğu solcu kanattan. Bu durumda kasıtlı tertiplerin varlığını işaretliyor.
3. Solcu gençleri vuran sağcı komandoların örgütleri, [yuvalandıkları] yerler bellidir, ama ne bunlar kapatılıp dağıtılıyor, ne bunlara silah temin eden kaynaklar araştırılıp kurutuluyor, ne de katiller bulunup cezalandırılıyor. Kasıtlı tertiplerin bir delili daha.
4. “Gençlik olayları bir milli sorun oldu. Cumhurbaşkanı ile parti başkanları toplansınlar ve bir çare bulsunlar” önerisi de meseleyi açık seçik görmektir, fikir ve kavram kargaşalığını artırmaktır. Bozuk eğitim sisteminden, toplumsal düzenden, Türkiye’de emperyalizm olgusundan doğan gençlik hareketleri bir başka konudur; gençlik katliamı, baskınlar, kurşunlanmalar bir başka konudur. Bugünün acil sorunu gençlik katliamının, silahlı baskınların durdurulmasıdır. Sokaklarda ve yurtlarda, fakülte, akademi ve okullarda can emniyetini sağlamak başta hükümetin, sonra eğitim kurumları idarelerinin baş görevi, sorumluluğudur. Bu görev ve sorumluluk bugünkü kanunlarla, mevcut güvenlik teşkilatı ve kuvvetleriyle yerine getirilebilir istenirse.

Ama artık açıkça bellidir ki, hükümet, sağcı güç ve çevreler bu görev ve sorumluluğun yerine getirilmesini istemiyorlar. İstemek şöyle dursun, gençlik katliamı-

nın kışkırtıcısı, suçlusu iktidardır, iktidarın sorumlu mevkilerdeki görevlileridir. İktidar, gençlik katliamını durdurmak değil, faşist bir yönetimin kanuni kılıflarını hazırlamak gayreti içindedir. Anti-demokratik, Anayasa dışı kanunlar Meclislerin gündemindedir. Bu durumda ülkenin uyanık kamuoyu anayasal hak ve özgürlüklerini kullanarak tepki göstermeli, iktidar üzerinde baskısını duyurmalıdır. Defalarca tekrarladığımız, belirtilerini gösterdiğimiz üzere, açık teröre dayanan faşist bir yönetime doğru hızla gidiliyor. Türkiye'nin bütün anti-empyralist, ilerici, devrimci, demokratik, sosyalist güçleri, gölgesi ülke üzerine gittikçe koyulaşarak düşen faşizme karşı birleşmeli, direnmelidir.

Tarih Vakfı TİP Arşivi